

آغوش گشوده برزیل برای فوتبال ایران



دور رفت رقابت‌های انتخابی جام جهانی فوتبال در گروه یک آسیا در شرایطی به پایان رسید که طبق پیش‌بینی‌ها کره جنوبی و ایران از دیگر تیم‌ها پیشی گرفتند تا خود را به عنوان مدعیان اصلی صعود مستقیم به برزیل 2014 معرفی کنند.

جام جم آنلاین: دور رفت رقابت‌های انتخابی جام جهانی فوتبال در گروه یک آسیا در شرایطی به پایان رسید که طبق پیش‌بینی‌ها کره جنوبی و ایران از دیگر تیم‌ها پیشی گرفتند تا خود را به عنوان مدعیان اصلی صعود مستقیم به برزیل 2014 معرفی کنند. دو برد، یک تساوی و یک باخت در کارنامه دو تیم ایران و کره جنوبی رویت شد تا چشم بادامی‌ها تنها به واسطه تفاضل گل بهتر، بر صدر گروه یک تکیه بزنند. با این حال و همان‌طور که کارلوس کرش نیز تأکید کرده نباید هیچ چیز را تمام شده دانست و به‌واقع هر پنج تیم از شانس لازم برای حضور در جام جهانی برخوردارند. هر چند البته در این بین کره جنوبی به دلیل تفکرات حرفه‌ای بهتر و بهره‌مندی از ساختاری خوب و قوی، شرایطی متفاوت‌تر نسبت به چهار تیم دیگر گروه دارد و اگر اتفاق غیر مترقبه‌ای روی ندهد تقریباً صعودش محرز به نظر می‌رسد، اما ایران و ازبکستان دو تیمی هستند که می‌خواهند به پای یکدیگر پیچیده و معادلات صعود را به سود خود رقم بزنند. هر چند لبنان هم که در دیدار رفت در بیروت، ایران را شکست داد تیم دونه و غیرقابل پیش‌بینی به نظر می‌رسد که همراه تیم قطر نمی‌خواهند بسادگی به حریفان باج بدهند.

افت و خیز تیم ایران

اگر چه ایران با هدایت کارلوس کرش پرتغالی در پایان رقابت‌های دور رفت و به دنبال پیروزی بر کره جنوبی در تهران، شکست از لبنان را جبران کرد تا دیگر بار با امیدواری بیشتری به حضور مستقیم در برزیل 2014 چشم بدوزد، اما واقعیت این است که تیم ملی به نسبت رقابت‌های دور مقدماتی خود (یک سال قبل)، افت کرده و نتوانسته است با ارائه بازی‌های زیبا، اقتدار همیشگی خود را نشان دهد.

تیم ایران در نخستین گام خود در تاشکند، در شرایطی با گل ثانیه‌های پایانی محمدرضا خلعتبري از سد ازبکستان میزبان گذشت که تا حدود زیادی شانس و اقبال را نیز در راه رسیدن به این نتیجه یار و همراه خود دید. بویژه که داور بازی گل درست ازبک‌ها را ندید تا اشتباهات داوری این بار روی خوش خود را به فوتبال ایران نشان داده باشد.

در بازی دوم خود در تهران و در حضور انبوه تماشاگرانی که یکصدا خواهان پیروزی تیم شان بودند، تیم ملی تن به تساوی بدون گل داد تا یک فرصت خوب و ذي‌قیمت را برای افزودن به امتیازهای خویش از دست داده باشد. هر چند قطری‌ها در این دیدار با بازی بسته و فشرده خود، روزه‌های دفاعی خود را به روی مهاجمان تیم ایران بستند، اما از طراوت و شادابی بازیکنان تیم ایران در این بازی خبری نبود تا قطری‌ها که در دور مقدماتی نیز از تیم ایران مساوی (2-2) گرفته بودند، یک بار دیگر تیم کرش را متوقف کرده باشند.

در بازی سوم در بیروت، اوج نمایش ضعیف تیم ایران در برابر لبنان به تصویر کشیده شد تا در زمینی که ناهمواری آن بیشتر از هر چیزی به چشم می‌آمد لبنانی‌ها با گلزنی ردا عنتر که روی غفلت مدافعان سرزن تیم ایران به دست آمد، سه امتیاز شیرین را به نام خود بنویسند.

هر چند این باخت انتقادهای زیادی را متوجه تیم ایران و کرش کرد، اما این مربی پرتغالی با جمع و جور کردن تیم و بازسازی روانی بازیکنان، آنان را برای پیروزی در مهم‌ترین و حساس‌ترین بازی گروه اول مهیا نمود تا با پیروزی بر کره جنوبی قدرتمند، نیمی از راه صعود را رفته باشند.

شرایط هفت امتیازی ایران و کره جنوبی در گروه، هر چند موقعیت این دو تیم را به نسبت دیگر تیم‌ها در مرتبه بهتری قرار می‌دهد، اما بی‌شک ازبکستان را نباید در راه صعود نادیده گرفت.

ازبک‌ها که از تیمی جسور و جنگنده برخوردارند، در روزی که ایران کره جنوبی را با تک گل کاپیتان جواد نکونام پشت سر گذاشت، با همین نتیجه و گلزنی توروسونوف قطر را در دوحه شکست دادند تا با رسیدن به امتیاز پنج، نشان دهند در مسیر صعود به جام جهانی، نمی‌خواهند تا لحظه آخر در مقابل رقبا کوتاه بیایند. بدیهی است از این منظر بازی برگشت ایران و ازبکستان در تهران تعیین‌کننده خواهد بود.

کارلوس کروش در راه حضور در جام جهانی، حسابگرانه تمام شرایطی را که می‌تواند به گرفتن بلیت جام جهانی منجر شود مورد توجه قرار داده است. از دید او موفقیت در رقابت‌های انتخابی جام جهانی مانند دوی امدادی به حساب می‌آید که باید تا انتهای مسیر را دوید و از خوردن زمین‌ها نیز ناامید و مایوس نشد. شاید هر مربی دیگری به جای او بود، بعد از آن باخت سوال‌برانگیز به لبنان برای بازی حساس و سخت با کره جنوبی در تهران قالب تهی می‌کرد، اما این مربی متفکر پرتغالی که اعتبار و آبروی حرفه‌ای خود را در عرصه مربیگری به تار و پود فوتبال ملی ایران گره زده است، در تهران تیمش را به گونه‌ای مقابل حریف تند و تیز کره‌ای ارنج کرد که انگار نه انگار این همان تیمی بوده که برابر لبنان در بیروت نتیجه را واگذار کرده است.

این روحیه برتری‌طلبی که از کنار زمین بخوبی به بازیکنان تیم ملی منتقل می‌شد، حتی بعد از اخراج مسعود شجاعی از دقیقه 54 نیز نه تنها فروکش نکرد بلکه با دو تغییر و حضور حسین ماهینی و محمدرضا خلعتبری به جای محمد نوری و رضا قوچان‌نژاد، بخوبی در ادامه بازی پی گرفته شد تا تیم ملی با گل ارزشمند نکونام، تیر خلاص را به قلب حریف شلیک کرده باشد.

اهمیت پیروزی بر کره جنوبی از این جهت مهم است که می‌تواند سکوی جهش تیم ملی و بازگشت این تیم به روزهای اوج تلقی شود. بردی که اگر با پیروزی بر ازبکستان در تهران همراه شود، خیال ما را تا حدود زیادی از بابت صعود راحت خواهد کرد.

در حقیقت و با در نظر گرفتن این نکته که کره جنوبی در سئول میزبان سه دیدار خود با تیم‌های ازبکستان، قطر و ایران خواهد بود، حتی در صورت باخت به کره در دیدار برگشت نیز تیم ملی می‌تواند با گرفتن هر شش امتیاز دیدارهای خانگی خود با ازبکستان و لبنان، حضور خود را به مرحله نهایی جام جهانی برزیل قطعی کند. در چنین شرایطی که تیم ایران می‌تواند در دوحه قطر نیز یک امتیاز نتیجه مساوی را به خود اختصاص دهد، بازی آخر با کره جنوبی در سئول برای دو تیم تشریفاتی خواهد شد.

به هر صورت و با توجه به تمام شرایطی که به آن اشاره شد، حضور در جام جهانی برزیل به فوتبال ایران چشمک می‌زند و باید مراقب و مواظب بود که در دیدارهای پیش روی، تیم ایران بدون لغزش به روند صعودی و راه موفقیت‌آمیز خود ادامه دهد.

حجت اله اکبر آبادی / گروه ورزش